P01227

CONVENŢIA
privind limitarea răspunderii pentru creanţe maritime

Londra, 19 noiembrie 1976

TRADUCERE OFICIALĂ

CONVENȚIA[1] PRIVIND LIMITAREA RĂSPUNDERII PENTRU CREANȚE MARITIME, 1976

Statele Părți la prezenta Convenție,

recunoscând avantajul determinării prin acord a anumitor reguli uniforme privitoare la limitarea răspunderii pentru creanțe maritime,

au decis să încheie în acest scop o Convenție și au convenit la aceasta după cum urmează:

CAPITOLUL I. DREPTUL LA LIMITARE

Articolul 1. PERSOANELE ÎNDREPTĂȚITE LA LIMITAREA RĂSPUNDERII

1. Proprietarii de nave și salvatorii, așa cum sunt definiți în cele ce urmează, conform prevederilor acestei Convenții își pot limita răspunderea pentru creanțele stabilite la Articolul 2.

---

[1] A intrat în vigoare la 1 decembrie 1986 în ceea ce privește următoarele State, și anume, în prima zi a lunii următoare la un an de la data la care cel puțin 12 State au semnat-o, fără rezerve, în ceea ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea, sau au depus instrumentele necesare de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la Secretarul general al Organizației Maritime Internaționale, în conformitate cu Articolul 17 (1):

Stat	*Data depunerii instrumentului de ratificare, aprobare (AA) sau aderare (a)*	
Bahamas	7 iunie	1983 *a*
Benin	1 noiembrie	1985 *a*
Danemarca	30 mai	1984
Finlanda	8 mai	1984
Franța*	1 iulie	1981 *AA*
Japonia*	4 iunie	1982 *a*
Liberia	17 februarie	1981 *a*
Norvegia**	30 martie	1984
Spania	13 noiembrie	1981
Suedia**	30 martie	1984
Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord*,**	31 ianuarie	1980
(Cu o declarație de aplicare către domeniul Jersey, domeniul Guernsey, Insula Man, Bermuda, Insulele Virgine Britanice, Insulele Cayman, Insulele Falkland, Gibraltar,*Hong Kong, Montserrat, Pitcairn, Sfânta Elena și dependențele sale, Insulele Turks și Caicos și zonele de suveranitate britanice Akrotiri și Dhekelia din Insula Cipru. Cu rezerve în numele Regatului Unit și al teritoriilor menționate mai sus.)		
Yemen	6 martie	1979 *a*

În plus, următorul Stat a depus un instrument de aderare la Secretarul general al Organizației Maritime Internaționale la data indicată mai jos:

Stat	*Data depunerii instrumentului de aderare*	
Polonia**	28 aprilie	1986
(Începând cu 1 decembrie 1986.)		

*A se vedea p. 313 din prezentul volum pentru textele rezervelor formulate la ratificare, aderare sau aprobare.

**A se vedea p. 314 din prezentul volum pentru textele notificărilor făcute la ratificare sau aderare în temeiul Articolelor 8 (4), 15 (2) și (4).

2. Termenul „proprietar de navă" va avea înţelesul de proprietar, navlositor, manager şi operator al unei nave maritime.

3. Salvator înseamnă orice persoană care oferă servicii în legătură directă cu operaţiunile de salvare. Operaţiunile de salvare vor include, de asemenea, operaţiunile menţionate în Articolul 2 paragraful 1 (*d*), (*e*) şi (*f*).

4. Dacă oricare dintre creanţele prevăzute la Articolul 2 sunt formulate împotriva vreunei persoane pentru a cărei faptă, neglijenţă sau greşeală este răspunzător proprietarul de navă sau salvatorul, această persoană va fi îndreptăţită să beneficieze ea însăşi de limitarea răspunderii aşa cum este prevăzută în prezenta Convenţie.

5. În această Convenţie răspunderea proprietarului de navă va include răspunderea într-o acţiune formulată împotriva navei înseşi.

6. Asigurătorul răspunderii pentru creanţe supuse limitării, în conformitate cu prevederile prezentei Convenţii, va fi îndreptăţit să beneficieze de avantajele acestei Convenţii în aceeaşi măsură ca şi asiguratul însuşi.

7. Actul prin care se invocă limitarea răspunderii nu va constitui o recunoaştere a răspunderii.

Articolul 2. CREANŢE SUPUSE LIMITĂRII

1. În conformitate cu Articolele 3 şi 4, următoarele creanţe, oricare ar fi natura răspunderii, vor face obiectul limitării răspunderii:

a) creanţe privind pierderea vieţii sau vătămarea corporală sau pierderea ori deteriorarea proprietăţii (incluzând deteriorarea amenajărilor portuare, a bazinelor, a căilor navigabile şi a mijloacelor de semnalizare a navigaţiei), care au avut loc la bord sau în legătură directă cu operarea navei sau cu operaţiunile de salvare, şi pierderile ulterioare rezultate din acestea;

b) creanţe privind pierderi cauzate de întârzieri în transportul pe mare al mărfii, pasagerilor sau bagajelor acestora;

c) creanţe privind alte pierderi cauzate de încălcarea drepturilor, altele decât cele contractuale, produse în legătură directă cu operarea navei sau cu operaţiunile de salvare;

d) creanţe privind ranfluarea, dezeşuarea, distrugerea sau predarea în bună stare a unei nave scufundate, naufragiate, eşuate ori abandonate, inclusiv a tot ceea ce este sau a fost la bordul unei astfel de nave;

e) creanţe privind preluarea, distrugerea sau predarea în bună stare a mărfii de pe navă;

f) creanţe ale unei persoane, alta decât cea răspunzătoare pentru măsurile luate în vederea prevenirii sau minimalizării pierderilor pentru care persoana răspunzătoare îşi poate limita răspunderea în conformitate cu prezenta Convenţie, şi pierderile ulterioare cauzate de asemenea măsuri.

2. Creanţele enumerate în paragraful 1 vor face obiectul limitării răspunderii, chiar dacă ele sunt cerute prin intermediul unui recurs sau ca despăgubire impusă contractual ori în alt mod. Totuşi, creanţele menţionate în paragraful 1 (*d*), (*e*) şi (*f*) nu vor face obiectul limitării răspunderii în măsura în care acestea sunt legate de o remunerare potrivit unui contract încheiat cu persoana răspunzătoare.

Articolul 3. CREANŢE EXCEPTATE DE LA LIMITARE

Prevederile prezentei Convenţii nu se vor aplica:

a) creanţelor pentru salvare sau pentru contribuţia la avaria comună;

b) creanţelor pentru pagube produse prin poluarea cu hidrocarburi în înţelesul Convenţiei internaţionale privind răspunderea civilă pentru daune produse prin poluarea cu hidrocarburi, din 29 noiembrie 1969[1], sau al oricărui amendament ori Protocol în vigoare al acesteia;

c) creanţelor supuse oricărei Convenţii internaţionale sau legislaţii naţionale, care guvernează ori interzic limitarea răspunderii pentru daune de natură nucleară;

d) creanţelor împotriva proprietarului unei nave nucleare pentru daune de natură nucleară;

e) creanţelor prepuşilor proprietarului navei sau salvatorului, ale căror îndatoriri au legătură cu nava sau cu operaţiunile de salvare, incluzând creanţe ale moştenitorilor acestora, dependenţilor sau altor persoane îndreptăţite să formuleze aceste creanţe, dacă, sub legea care guvernează contractul de angajare dintre proprietarul navei sau salvator şi aceşti prepuşi, proprietarul navei ori salvatorul nu este îndreptăţit să îşi limiteze răspunderea pentru aceste creanţe sau dacă, potrivit acestei legi, îi este permis să îşi limiteze răspunderea doar la o valoare mai mare decât cea prevăzută de Articolul 6.

Articolul 4. CONDUITA CARE ÎNGRĂDEŞTE LIMITAREA

O persoană răspunzătoare nu trebuie să aibă dreptul să-şi limiteze răspunderea, dacă s-a demonstrat că pierderea a rezultat prin acţiunea sa personală sau prin omisiune, comisă cu intenţia de a cauza această pierdere, sau din imprudenţă şi ştiind că este posibil să rezulte o astfel de pierdere.

Articolul 5. COMPENSAREA CREANŢELOR

Când o persoană îndreptăţită la limitarea răspunderii potrivit prevederilor acestei Convenţii are o creanţă împotriva creditorului său rezultată din acelaşi eveniment, respectivele creanţe se vor compensa, iar dispoziţiile prezentei Convenţii se vor aplica numai soldului, dacă există.

CAPITOLUL II. LIMITELE RĂSPUNDERII

Articolul 6. LIMITE GENERALE

1. Limitele răspunderii pentru alte creanţe decât cele menţionate în Articolul 7, apărute într-o ocazie distinctă, vor fi calculate după cum urmează:

a) în ceea ce priveşte creanţele pentru pierderea vieţii sau vătămare corporală,

(i) 333 000 Unităţi de Cont pentru o navă cu un tonaj până la 500;

(ii) pentru o navă cu tonaj mai mare decât acesta, următoarea sumă peste cea menţionată în (i):

- pentru fiecare tonă de la 501 la 3 000, 500 Unităţi de Cont;

- pentru fiecare tonă de la 3 001 la 30 000, 333 Unităţi de Cont;

[1] ONU, *Seria Tratate*, vol. 973, p. 3

- pentru fiecare tonă de la 30 001 la 70 000, 250 Unităţi de Cont; şi

- pentru fiecare tonă peste 70 000, 167 Unităţi de Cont;

b) în ceea ce priveşte orice alte creanţe:

(i) 167 000 Unităţi de Cont pentru o navă cu un tonaj până la 500;

(ii) pentru o navă cu un tonaj mai mare decât acesta, următoarea sumă peste cea menţionată în (i):

- pentru fiecare tonă de la 501 la 30 000, 167 Unităţi de Cont;

- pentru fiecare tonă de la 30 001 la 70 000, 125 Unităţi de Cont; şi

- pentru fiecare tonă peste 70 000 tone, 83 Unităţi de Cont.

2. Atunci când suma calculată în conformitate cu paragraful 1 (*a*) este insuficientă pentru plata în totalitate a creanţelor menţionate în acel paragraf, suma calculată în conformitate cu paragraful 1 (*b*) va fi disponibilă pentru reglarea soldului neplătit pentru creanţele din paragraful 1 (*a*) şi acest sold neplătit vine în completarea creanţelor menţionate în paragraful 1 (*b*).

3. Totuşi, fără a aduce atingere dreptului la creanţe pentru pierderea vieţii sau vătămarea corporală conform paragrafului 2, un Stat Parte poate stipula în legislaţia naţională faptul că creanţele privind pagube la amenajările portuare, la bazine, la căi navigabile şi la mijloace de semnalizare a navigaţiei vor avea prioritate asupra altor creanţe menţionate în paragraful 1 (*b*), după cum stabileşte acea lege.

4. Limitele răspunderii pentru orice salvator care nu operează de pe navă sau pentru orice salvator care operează doar pe nava care sau în numele căreia se acordă servicii de salvare vor fi calculate ca pentru un tonaj de 1 500.

5. În scopul acestei Convenţii tonajul navei va fi considerat tonajul brut calculat conform regulilor de calcul al tonajului conţinute în Anexa 1 la Convenţia internaţională privind măsurătorile de tonaj al navelor, 1969[1].

Articolul 7. LIMITA PENTRU CREANŢELE PASAGERILOR

1. Pentru creanţele apărute ca urmare a oricărei ocazii distincte de pierdere a vieţii sau vătămare corporală a pasagerilor unei nave, limita răspunderii proprietarului de navă în acest caz va fi în sumă de 46 666 Unităţi de Cont, multiplicată cu numărul de pasageri pe care nava este autorizată să îl transporte conform certificatului său, dar fără a depăşi 25 milioane Unităţi de Cont.

2. În scopul acestui articol „creanţe pentru pierderea vieţii sau vătămare corporală a pasagerilor unei nave" va însemna orice astfel de creanţe pretinse de sau în numele oricărei persoane transportate pe navă:

a) conform unui contract de transport pasageri; sau

b) care, cu acceptul cărăuşului, însoţeşte un vehicul sau animale vii în cadrul unui contract de transport mărfuri.

Articolul 8. UNITATEA DE CONT

1. Unitatea de Cont la care se face referire în Articolele 6 şi 7 reprezintă Dreptul Special de Tragere, aşa cum este definit de Fondul Monetar Internaţional. Sumele menţionate în Articolele 6 şi 7 trebuie convertite în

[1] ONU, *Seria Tratate*, vol. 1291, nr. I-21264.

moneda națională a Statului în care se solicită limitarea, la cursul din data constituirii fondului limitării, efectuării plății sau acordării garanției care în conformitate cu legea acelui stat este echivalentul plății respective. Pentru operațiunile și tranzacțiile unui Stat Parte care este membru al Fondului Monetar Internațional, valoarea în Drepturi Speciale de Tragere a monedei naționale trebuie calculată conform metodei de evaluare aplicate de Fondul Monetar Internațional, în vigoare la data menționată. Valoarea în Drepturi Speciale de Tragere a monedei naționale a unui Stat Parte care nu este membru al Fondului Monetar Internațional trebuie calculată printr-o metodă stabilită de statul în cauză.

2. Totuși, acele state care nu fac parte din Fondul Monetar Internațional și a căror legislație nu permite aplicarea prevederilor paragrafului 1, pot, la momentul semnării fără rezerve cu privire la ratificare, acceptare sau aprobare sau la momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării ori în orice moment ulterior, să declare faptul că limitele răspunderii prevăzute a fi aplicate în teritoriile lor prin această Convenție vor fi fixate după cum urmează:

a) referitor la Articolul 6 paragraful 1 *(a)*, la o sumă de:

(i) 5 milioane de unități monetare pentru o navă cu un tonaj până la 500;

(ii) pentru o navă cu un tonaj mai mare decât acesta, următoarea sumă adăugată la cea menționată în (i):

- pentru fiecare tonă de la 501 la 3 000, 7 500 unități monetare;

- pentru fiecare tonă de la 3 001 la 30 000, 5 000 unități monetare;

- pentru fiecare tonă de la 30 001 la 70 000, 3 750 unități monetare; și

- pentru fiecare tonă care depășește 70 000, 2 500 unități monetare; și

b) cu privire la Articolul 6 paragraful 1 *(b)*, la o sumă de:

(i) 2,5 milioane de unități monetare pentru o navă cu un tonaj până la 500;

(ii) pentru o navă cu un tonaj mai mare decât acesta, următoarea sumă adăugată la cea menționată în (i):

- pentru fiecare tonă de la 501 la 30 000, 2 500 unități monetare;

- pentru fiecare tonă de la 30 001 la 70 000, 1 850 unități monetare; și

- pentru fiecare tonă care depășește 70 000, 1 250 unități monetare; și

c) cu privire la Articolul 7 paragraful 1, la o sumă de 700 000 unități monetare multiplicate cu numărul pasagerilor pe care nava este autorizată să îl transporte conform certificatului său, dar fără a depăși 375 milioane unități monetare.

Paragrafele 2 și 3 ale Articolului 6 se aplică corespunzător subparagrafelor a) și b) ale acestui paragraf.

3. Unitatea monetară la care se face referire în paragraful 2 corespunde cu șaizeci și cinci și jumătate miligrame de aur de puritate nouă sute miimi. Conversia sumelor la care se face referire în paragraful 2 în moneda națională trebuie făcută conform legislației Statului implicat.

4. Calculul menționat în ultima frază a paragrafului 1 și conversia menționată în paragraful 3 trebuie efectuate astfel încât, pe cât posibil, să exprime în moneda națională a Statului Parte aceeași valoare reală a sumelor din

Articolele 6 şi 7, exprimate în Unităţi de Cont. Statele Părţi trebuie să comunice depozitarului metoda de calcul conform paragrafului 1 sau rezultatul conversiei din paragraful 3, după caz, la momentul semnării fără rezerve cu privire la ratificare, acceptare sau aprobare ori atunci când depune unul din instrumentele menţionate la Articolul 16 şi oricând intervine o modificare a oricăruia dintre acestea.

Articolul 9. CUMULAREA CREANŢELOR

1. Limitele răspunderii stabilite în conformitate cu Articolul 6 se vor aplica cumulului tuturor creanţelor apărute într-o situaţie distinctă:

a) împotriva persoanei sau a persoanelor menţionate în paragraful 2 al Articolului 1 şi a oricărei persoane pentru a cărei acţiune, neglijenţă sau greşeală al sau ei sunt responsabili; sau

b) împotriva proprietarului unei nave care acordă servicii de salvare de pe acea navă şi a salvatorului sau salvatorilor care operează de pe o astfel de navă şi a oricărei persoane pentru a cărei acţiune, neglijenţă sau greşeală el sau ei sunt responsabili; sau

c) împotriva salvatorului sau a salvatorilor care nu operează de pe navă sau care operează doar pe nava care, sau în numele căreia, sunt acordate serviciile de salvare şi oricărei persoane pentru a cărei acţiune, neglijenţă sau greşeală el sau ei sunt responsabili.

2. Limitele răspunderii stabilite în conformitate cu Articolul 7 trebuie aplicate cumulului tuturor creanţelor în cauză, care pot apărea într-o ocazie distinctă împotriva persoanei sau persoanelor menţionate în paragraful 2 al Articolului 1 în legătură cu nava menţionată în Articolul 7 şi a oricărei persoane pentru ale cărei acţiuni, neglijenţă sau greşeală el sau ei sunt responsabili.

Articolul 10. LIMITAREA RĂSPUNDERII FĂRĂ CONSTITUIREA UNUI FOND DE LIMITARE

1. Limitarea răspunderii poate fi solicitată chiar dacă nu a fost înfiinţat un fond de limitare potrivit Articolului 11. Totuşi, un Stat Parte poate prevedea în legislaţia naţională ca, la introducerea în instanţă a unei acţiuni pentru obţinerea plăţii unei creanţe supuse limitării, persoana răspunzătoare să poată invoca dreptul de limitare a răspunderii doar dacă a fost înfiinţat un fond de limitare în conformitate cu prevederile prezentei Convenţii sau dacă acesta se înfiinţează atunci când este invocat dreptul de limitare a răspunderii.

2. Dacă limitarea răspunderii este invocată fără constituirea unui fond de limitare, prevederile Articolului 12 trebuie aplicate corespunzător.

3. Aspectele legate de procedură, apărute datorită regulilor acestui articol, trebuie stabilite conform legislaţiei naţionale a Statului Parte în care are loc acţiunea.

CAPITOLUL III. FONDUL DE LIMITARE

Articolul 11. CONSTITUIREA FONDULUI

1. Orice persoană considerată răspunzătoare poate constitui un fond în cadrul instanţei sau al oricărei autorităţii competente a Statului Parte în care sunt instituite procedurile legale cu privire la creanţele care fac obiectul limitării. Fondul trebuie să fie constituit în limita sumelor menţionate în Articolele 6 şi 7, corespunzătoare creanţelor pentru care acea persoană poate fi răspunzătoare, împreună cu dobânda calculată de la data producerii evenimentului care a dat naştere răspunderii, până la data constituirii fondului. Orice fond astfel constituit va fi disponibil doar pentru plata creanţelor pentru care poate fi invocată limitarea răspunderii.

2. Un fond poate fi constituit prin depunerea sumei sau prin prezentarea unei garanţii acceptabile conform legislaţiei Statului Parte unde este constituit fondul şi considerată suficientă de către instanţă sau de altă autoritate competentă.

3. Un fond constituit de una dintre persoanele menţionate în paragraful 1 subparagrafele a), b), sau c) ori în paragraful 2 ale Articolului 9 sau de asigurătorul acestora trebuie să fie recunoscut ca şi constituit de către toate persoanele menţionate în paragraful 1 subparagrafele a), b) sau c) ori în paragraful 2, după caz.

Articolul 12. DISTRIBUIREA FONDULUI

1. Cu condiţia respectării prevederilor paragrafelor 1, 2 şi 3 ale Articolelor 6 şi 7, fondul trebuie distribuit între solicitanţi proporţional cu creanţele lor stabilite asupra fondului.

2. Dacă, înainte de distribuirea fondului, persoana responsabilă sau asigurătorul acesteia a achitat o creanţă stabilită asupra fondului, acea persoană trebuie, până la limita sumei plătite, să dobândească prin subrogare drepturile pe care persoana astfel compensată le-ar fi obţinut în baza prezentei Convenţii.

3. Dreptul de subrogare prevăzut în paragraful 2 poate fi, de asemenea, exercitat de alte persoane decât cele menţionate în acesta, pentru orice sumă de compensare pe care ar fi plătit-o, dar numai în măsura în care acea subrogare este permisă în condiţiile legislaţiei naţionale.

4. Atunci când persoana responsabilă sau orice altă persoană stabileşte că poate fi obligată să plătească, la o dată ulterioară, integral sau parţial, o sumă de compensare pentru care acea persoană şi-ar fi câştigat un drept de subrogare conform paragrafelor 2 şi 3 dacă compensarea ar fi fost plătită înainte ca fondul să fie distribuit, instanţa sau orice altă autoritate competentă a Statului unde fondul a fost constituit poate cere ca o sumă suficientă să fie stabilită, temporar, ca rezervă, pentru a permite acelei persoane să-şi prezinte creanţele împotriva fondului la acea dată ulterioară.

Articolul 13. ÎNGRĂDIREA ALTOR ACŢIUNI

1. Atunci când un fond de limitare a fost stabilit în conformitate cu Articolul 11, persoanele care au formulat o creanţă asupra fondului nu-şi vor mai putea exercita niciun drept de revendicare împotriva oricăror alte bunuri ale persoanei de către care sau în numele căreia a fost constituit fondul.

2. După ce fondul de limitare a fost constituit conform Articolului 11, orice navă sau orice altă proprietate, aparţinând unei persoane în numele căreia a fost constituit fondul, care a fost arestată ori ţinută sub jurisdicţia unui Stat Parte pentru o creanţă posibil a fi stabilită asupra fondului, sau orice altă formă de garanţie acordată poate fi eliberată prin ordinul instanţei sau al altei autorităţi competente a acelui stat. Totuşi, dacă a fost constituit un fond de limitare, această eliberare trebuie să fie întotdeauna dispusă:

a) în portul unde a avut loc incidentul ori, dacă a avut loc în afara portului, în primul port de destinaţie ulterior; sau

b) în portul de debarcare, pentru creanţele formulate pentru pierderea vieţii sau vătămarea corporală; sau

c) în portul de descărcare, pentru daune la încărcătură; sau

d) în Statul unde s-a făcut arestarea.

3. Regulile paragrafelor 1 şi 2 se vor aplica doar dacă reclamantul poate formula o creanţă asupra fondului de limitare în instanţa care administrează acel fond, iar fondul este efectiv disponibil şi liber transferabil pentru acea revendicare.

Articolul 14. LEGEA APLICABILĂ

În conformitate cu prevederile prezentului Capitol, regulile legate de constituirea şi distribuirea unui fond de limitare şi toate regulile procedurale conexe trebuie guvernate de legea Statului Parte în care a fost constituit fondul.

CAPITOLUL IV. DOMENIUL DE APLICARE

Articolul 15

1. Prezenta Convenţie se aplică ori de câte ori o persoană menţionată în Articolul 1 cere în instanţa unui Stat Parte să-şi limiteze răspunderea ori caută să obţină eliberarea navei sau a altei proprietăţi ori ridicarea garanţiei acordate în limita jurisdicţiei oricărui asemenea Stat. Cu toate acestea, fiecare Stat parte poate exclude, total sau parţial, de la aplicarea prezentei Convenţii orice persoană menţionată în Articolul 1, care în momentul în care prevederile acestei Convenţii sunt invocate înaintea instanţei acelui Stat, nu are domiciliul într-un Stat Parte sau nu are sediul principal al firmei într-un Stat Parte, precum şi orice navă în legătură cu care se invocă dreptul de limitare sau a cărei eliberare se încearcă, care nu arborează în momentul specificat mai sus pavilionul unui Stat Parte.

2. Un Stat Parte poate reglementa, prin prevederi legale naţionale specifice, sistemul limitării răspunderii care să se aplice navelor care:

a) potrivit legii acelui Stat, sunt destinate navigaţiei pe apele interioare;

b) sunt nave cu un tonaj mai mic de 300.

Un Stat Parte care se foloseşte de opţiunea prevăzută în acest paragraf va informa depozitarul cu privire la limitele răspunderii adoptate în legislaţia sa naţională sau asupra faptului că nu există astfel de limite.

3. Un Stat Parte poate reglementa prin prevederi legale naţionale specifice sistemul limitării răspunderii care se va aplica creanţelor formulate în cazurile în care nu sunt implicate în niciun fel interese ale persoanelor care nu sunt cetăţeni ai statelor Părţi.

4. Instanţele unui stat parte nu vor aplica prezenta Convenţie în cazul navelor construite pentru sau adaptate la şi angajate în lucrări de foraj:

a) atunci când acel Stat a stabilit prin legislaţia sa naţională o limită de răspundere superioară celei prevăzute în conformitate cu Articolul 6; sau

b) atunci când acel Stat a devenit parte la o Convenţie care reglementează sistemul răspunderii referitor la asemenea nave.

În cazurile la care se aplică prevederile subparagrafului a), acel Stat Parte va informa depozitarul în mod corespunzător.

5. Prezenta Convenţie nu se aplică:

a) vehiculelor pe pernă de aer;

b) platformelor plutitoare construite în scopul explorării sau exploatării resurselor naturale ale bazinului mării ori ale subsolului acesteia.

CAPITOLUL V. CLAUZE FINALE

Articolul 16. SEMNAREA, RATIFICAREA ŞI ADERAREA

1. Prezenta Convenţie este deschisă semnării tuturor Statelor, la sediul central al Organizaţiei Maritime Consultative Interguvernamentale (denumită în continuare „Organizaţia"), începând cu 1 februarie 1977 până la 31 decembrie 1977 şi va rămâne apoi deschisă aderării.

2. Toate statele pot deveni parte la prezenta Convenţie prin:

a) semnare fără rezerve în ceea ce priveşte ratificarea, acceptarea ori aprobarea; sau

b) semnarea cu condiţia ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare ori aprobare; sau

c) aderare.

3. Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea se va efectua prin depunerea în acest scop a unui instrument formal la Secretarul general al Organizaţiei (denumit în continuare „Secretar general").

Articolul 17. INTRAREA ÎN VIGOARE

1. Prezenta Convenţie va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare împlinirii unui an de când douăsprezece State fie au semnat-o fără rezerve în ceea ce priveşte ratificarea, acceptarea sau aprobarea, fie au depus instrumentele solicitate pentru ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

2. Pentru un Stat care depune un instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare ori care semnează fără rezerve în ceea ce priveşte ratificarea, acceptarea sau aprobarea, în conformitate cu prezenta Convenţie, după întrunirea cerinţelor privind intrarea în vigoare, dar înaintea datei de intrare în vigoare, ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea ori semnarea fără rezerve în ceea ce priveşte ratificarea, acceptarea sau aprobarea îşi va produce efectul în ziua intrării în vigoare a Convenţiei sau în prima zi a lunii următoare a unui număr de nouăzeci de zile de la data semnării ori depunerii instrumentului, oricare dintre aceste date survine mai târziu.

3. Pentru orice Stat care devine ulterior parte la prezenta Convenţie, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării celor nouăzeci de zile de la data la care acest Stat a depus instrumentul.

4. Referitor la relaţiile între Statele care au ratificat, au acceptat sau au aprobat prezenta Convenţie ori care au aderat la ea, aceasta înlocuieşte şi abrogă Convenţia internaţională privind limitarea răspunderii proprietarilor de nave maritime, încheiată la Bruxelles la 10 octombrie 1957[1], şi Convenţia internaţională pentru unificarea anumitor reguli referitoare la limitarea răspunderii proprietarilor de nave maritime, semnată la Bruxelles la 25 august 1924[2].

---

[1] ONU, *Seria Tratate*, vol. 1412, p. 73 şi p. 384 din acest volum.
[2] Liga Naţiunilor, *Seria Tratate*, vol. CXX, p. 123.

SECRETARIAT

Articolul 18. REZERVE

1. Orice stat poate, la momentul semnării, ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, să își rezerve dreptul de a nu aplica prevederile Articolului 2 paragraful 1(d) și (e). Nu este permisă nicio altă rezervă de la prevederile fundamentale ale prezentei Convenții.

2. Pentru a fi acceptate, rezervele prezentate la momentul semnării trebuie confirmate în momentul ratificării, acceptării sau aprobării.

3. Orice stat care a prezentat o rezervă la această Convenție o poate retrage în orice moment, prin intermediul unei notificări adresate Secretarului general. O asemenea retragere va intra în vigoare în ziua primirii notificării. Dacă în notificare se menționează că retragerea unei rezerve va intra în vigoare la o dată specificată și această dată este ulterioară primirii notificării de către Secretarul general, retragerea va intra în vigoare la această dată ulterioară.

Articolul 19. DENUNȚAREA

1. Prezenta Convenție poate fi denunțată de către un stat Parte în orice moment după un an de la data la care aceasta a intrat în vigoare pentru acel stat parte.

2. Denunțarea se va efectua prin depunerea unui instrument la Secretarul general.

3. Denunțarea va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării perioadei de un an de la data depunerii instrumentului sau după o perioadă suficient de lungă precum cea menționată în instrument.

Articolul 20. REVIZUIRE ȘI AMENDARE

1. În scopul revizuirii sau amendării prezentei Convenții, Organizația poate convoca o conferință.

2. Organizația va convoca o conferință a statelor Părți la prezenta Convenție pentru revizuirea și amendarea acesteia, la cererea a cel puțin unei treimi din numărul statelor Părți.

3. După data intrării în vigoare a unui amendament la prezenta Convenție, orice instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare depus va fi considerat ca aplicându-se Convenției în forma amendată, cu excepția cazului în care în instrument este exprimată o intenție contrară.

Articolul 21. REVIZUIREA SUMELOR DE LIMITARE ȘI A UNITĂȚILOR DE CONT SAU A UNITĂȚILOR MONETARE

1. Fără a aduce atingere prevederilor Articolului 20, în conformitate cu alineatele 2 și 3 ale prezentului Articol, Organizația poate convoca o Conferință exclusiv în scopul modificării sumelor specificate în Articolele 6 și 7 și în Articolul 8, paragraful 2, sau al înlocuirii cu alte unități a uneia sau a ambelor unități definite în Articolul 8, paragrafele 1 și 2. O modificare a sumelor se va face numai din cauza unei schimbări semnificative a valorii lor reale.

2. Organizația va convoca o asemenea conferință la solicitarea a cel puțin unui sfert din numărul statelor Părți.

3. O decizie de a modifica sumele sau de a înlocui unitățile cu alte Unități de Cont va fi luată cu o majoritate de două treimi din numărul statelor Părți prezente și votante în această Conferință.

4. Orice stat care depune instrumentul de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la prezenta Convenţie, după intrarea în vigoare a unui amendament, va aplica Convenţia în forma ei amendată.

Articolul 22. DEPOZITAR

1. Prezenta Convenţie va fi depozitată la Secretarul general.

2. Secretarul general:

a) va transmite copii legalizate ale prezentei Convenţii tuturor statelor care au fost invitate să participe la Conferinţa privind limitarea răspunderii pentru creanţele maritime şi oricăror alte state care au aderat la această Convenţie;

b) va informa toate statele care au semnat sau au aderat la prezenta Convenţie, cu privire la:

(i) fiecare nouă semnare şi fiecare depunere a unui instrument sau a oricărei rezerve la aceasta, împreună cu datele respective;

(ii) data intrării în vigoare a prezentei Convenţii sau a oricăror amendamente la aceasta;

(iii) orice denunţare a prezentei Convenţii şi data intrării ei în vigoare;

(iv) orice amendament adoptat în conformitate cu Articolele 20 sau 21;

(v) orice comunicare prevăzută de oricare dintre articolele prezentei Convenţii.

3. La intrarea în vigoare a prezentei Convenţii, o copie legalizată va fi transmisă de către Secretarul general Secretariatului Naţiunilor Unite pentru înregistrarea şi publicarea în conformitate cu Articolul 102 din Carta Naţiunilor Unite.

Articolul 23. LIMBI

Prezenta Convenţie este elaborată într-un singur exemplar original, în limbile engleză, franceză, rusă şi spaniolă, fiecare text fiind autentic în egală măsură.

ÎNCHEIATĂ la Londra la nouăsprezece noiembrie o mie nouă sute şaptezeci şi şase.

DREPT CARE, subsemnaţii, fiind pe deplin autorizaţi în acest scop, am semnat prezenta Convenţie.

[*Pentru paginile cu semnături, a se vedea p. 266 din acest volum.*]

REZERVE FĂCUTE LA RATIFICARE, ADERARE (*a*) SAU APROBARE (*AA*)

FRANȚA (AA)

[TRADUCERE[1] – TRADUCTION[2]]

În conformitate cu Articolul 18 paragraful (1), Guvernul Republicii Franceze își rezervă dreptul de a exclude aplicarea Articolului 2 paragrafele (1) (*d*) și (*e*).

JAPONIA (a)

„... în conformitate cu dispozițiile Articolului 18 paragraful (1) din Convenție, Guvernul Japoniei își rezervă dreptul de a exclude aplicarea Articolului 2 paragraful (1) (*d*) și (*e*) din Convenție."

REGATUL UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD

„... își rezervă dreptul, în conformitate cu Articolul 18 paragraful (1) din Convenție, în numele său și în numele teritoriilor menționate mai sus, de a exclude aplicarea Articolului 2 paragraful (1) (*d*) și de a exclude aplicarea Articolului 2 paragraful (1) (*e*) numai în ceea ce privește Gibraltarul".

[1] Traducere furnizată de Organizația maritimă internațională.
[2] Traducere furnizată de Organizația maritimă internațională.

NOTIFICĂRI EFECTUATE LA RATIFICARE SAU ADERARE (*a*) ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLELE 8 (4) ŞI 15 (2) ŞI (4)

NORVEGIA

Articolul 15 (4)

„Deoarece navelor norvegiene de foraj li se aplică o răspundere mai mare în conformitate cu Legea din 27 mai 1983 (nr. 30) privind modificările aduse Legii maritime din 20 iulie 1893, paragraful 324, aceste nave de foraj sunt scutite de la aplicarea dispoziţiilor prezentei Convenţii, astfel cum se specifică la Articolul 15 paragraful (4)."

POLONIA (a)

Articolul 8 (4)

„Polonia va calcula acum răspunderile financiare menţionate în Convenţie în termeni de Drepturi Speciale de Tragere, în conformitate cu următoarea metodă.

Banca Naţională a Poloniei va stabili un curs de schimb al DST faţă de dolarul american în conformitate cu cursurile de schimb curente cotate de Reuter. Apoi, dolarul american va fi convertit în zloţi polonezi la cursul de schimb cotat de Banca Naţională a Poloniei din tabelul actual al cursurilor de schimb valutar".

SUEDIA

Articolul 15 (4)

„... Suedia a stabilit în legislaţia sa naţională o limită mai mare a răspunderii pentru navele construite sau adaptate pentru foraj şi utilizate în acest scop, decât cea prevăzută la Articolul 6 din Convenţie".

REGATUL UNIT AL MARII BRITANII ŞI IRLANDEI DE NORD

Articolul 8 (4)

„... metoda de calcul utilizată de Regatul Unit în conformitate cu Articolul 8 (1) din Convenţie este metoda de evaluare aplicată de Fondul Monetar Internaţional."

Articolul 15 (2) (b)

„... în ceea ce priveşte Articolul 15 paragraful (2) (*b*), limitele de răspundere pe care Regatul Unit intenţionează să le aplice navelor cu o capacitate mai mică de 300 de tone sunt de 166 677 Unităţi de Cont pentru cererile de despăgubire pentru pierderea vieţii sau vătămări corporale şi de 83 333 Unităţi de Cont pentru orice alte cereri de despăgubire."

Prin prezenta confirm că textul alăturat este o copie a traducerii oficiale de pe Convenţia privind limitarea răspunderii pentru creanţe maritime (Londra, 19 noiembrie 1976), originalul căreia este depozitat la Arhiva Tratatelor a Ministerului Afacerilor Externe.

Anatol C[illegible]
Şef al Direcţiei Drept Internaţional a
Ministerului Afacerilor Externe